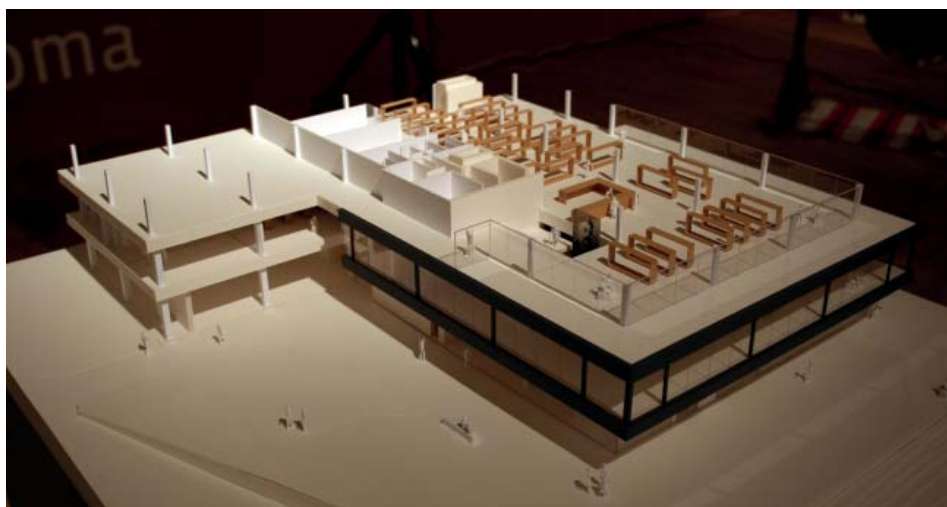


## Arhitekt Robert Potokar

V Loškem muzeju pogosto pripravljamo različne razstave s področja umetnosti in umetnostne zgodovine, razstave z arhitekturno tematiko pa redkeje. Izhajajoč iz trditve, da je arhitektura umetnost in veda o oblikovanju zgradb, je bila razstava o delu arhitekta Roberta Potokarja dobrodošla popestritev našega programa.

Robert Potokar (1965) je po rodu Ločan, diplomiral je na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani, kjer tudi živi in vodi Arhitekturni biro Ravnikar Potokar d.o.o., ki ga je ustanovil skupaj s pokojnim arhitektom Vojtehom Ravnikarjem. Je tudi odgovorni urednik arhitekturne revije Piranesi.

Na razstavi in v spremnem katalogu, z naslovom *Kontekst v sodobni arhitekturi*, smo predstavili Potokarjeve projekte, ki so v njegovem biroju nastali med leti 2000 in 2012. Mnogi med njimi so bili nagrajeni na različnih natečajih in razpisih, kasneje pa konkretno udejanjeni, s pomočjo javnih in zasebnih sredstev. Projektno so večinoma vezani na urbano in ruralno okolje, nekateri so šele v nastajanju oziroma v fazi idejnih zasnov.



Maketa loške knjižnice, oktober 2012. (iz fototeke Loškega muzeja)

Razstava je bila koncipirana po posameznih sklopih, ki so vsebovali projekte iz urbanega okolja – monumentalne javne mestne zgradbe; projekte, ki se povezujejo – vključujejo v krajino; domovi zasebnikov in projekti v pripravi oziroma idejnih zasnovah, ki kličejo po uresnitvah. Razstava je pregledno in nazorno prikazala izjemno plodno Potokarjevo ustvarjanje in njegov občutek za simbiozo ter vključevanje objektov v katerokoli okolje. Njegova dela so moderno naravnana in vključujejo najpogostejše značilnosti sodobne arhitekture, kot so poenostavljene, geometrijsko pravilne oblike, z redko ornamentalizacijo, za gradnjo pa uporablja jeklo, železobetonske in steklo. V sodobnem času, ponovno zaznamovanem v ekostilu, je opazen tudi poudarek na kombinacijah z lesom. Vse to so elementi, ki opredeljujejo osebni slog arhitekta Roberta Potokarja.

Poleg teh značilnosti je treba izpostaviti tudi ustvarjalčevo smelost pri izbiri intenzivnih barv za izbrane elemente, tako v smislu notranjega kot zunanjega arhitekturnega prostora. Potokarjev dober občutek za umeščanje zgradb v dano okolje je izjemno subtilen. Celo več: zdi se, da daje velik poudarek povezavi – neločljivosti interiera z eksterierem, predvsem v krajini in zasebnih domovih, kjer se izjemno zračni in odprti dnevni prostori dobesedno povezujejo z vrtovi; o tem piše že antični mislec in arhitekt Vitruvij. Arhitekt Potokar dosledno upošteva svobodo gibanja in dobro počutje stanovalcev ter uporabnikov posameznih objektov in jim ne vsiljuje nepraktičnih rešitev.

Prepričana sem, da so bile Ločanke in Ločani na razstavi še posebej pozorni na predstavljeno idejno zasnovo morebitne nove loške knjižnice, v objektu zdajšnje Name; njena uresničitev pa bo za Škofjo Loko izredno pomembna.

V Škofji Loki je bil pred kratkim izveden natečaj za celostno ureditev starega mestnega jedra. Tudi tokrat je Robert Potokar s svojo ekipo dobil prvo nagrado.



Z otvoritve razstave: Marjan Zupanc, Robert Potokar, Jana Mlakar, Majda Širca, Miha Ješe. (iz fototeke Loškega muzeja)